

Nye behandlingstilbud - blir det bedre?

Sentrale myndigheter og fagfolk er alle opptatt av å kunne gi gode helsetjenester. Det er en jungel der ute med mange veiledere og retningslinjer med de beste intensjoner. Hvor godt kjent er de blant brukere og fagfolk? Er de i bruk? Har vi nok ressurser til å gjennomføre og følge opp alle tiltak? Er tiltakene gode og hensiktsmessige – er de realistiske – blir det bedre?

Erfaring fra et langt yrkesliv er at vi har en tendens til å omfavne alle gode ideer om hva vi bør gjøre – uten å vurdere om det vi gjør virker! – og om det ikke virker – hvorfor gjør de ikke det?

Det siste nye nå er at vi skal få *pakkeforløp for psykisk helse og rus*. Det er satt ned arbeidsgrupper med tidsplaner for arbeidet. Arbeidsgruppen for rus er allerede i gang, og arbeidsgruppen for psykoser starter opp i 2017.

Hensikten med pakkeforløp er å få til bedre samhandling mellom fastlege, kommunale tjenester og spesialisthelsetjenesten og bedre samhandling innad i spesialisthelsetjenesten. Pasienter skal oppleve forutsigbarhet, god informasjon og medvirkning gjennom hele forløpet.

De overordnede målene for pakkeforløpene er:

- Økt brukermedvirkning og brukertilfredshet
- Gode, sammenhengende og tverrgående pasientforløp for pasienter med psykiske lidelser og/eller rusmiddelproblemer
- Trygghet og forutsigbarhet for pasienter og pårørende
- Unngå faglig ubegrunnet ventetid for utredning, behandling og oppfølging av pasienter med psykiske lidelser og/eller rusmiddelproblemer
- Likeverdig tilbud til pasienter og pårørende med psykiske lidelser og/eller rusmiddelproblemer uavhengig av hvor i landet de bor
- Bedre ivaretagelse av somatisk helse og gode levevaner

Det skal være rom for individuelle vurderinger, og behandling skal være tilpasset den enkeltes unike behov.

Hvis alle disse målene nås er det flott!

Men er det realistisk – er tjenestene rundt omkring i Norge utbygget til å gi dette tilbudet med faglige og økonomiske ressurser?

Maria Løvsletten